

nost literární, třeba připomenouti hlavně habilitační spis Působnost zákonů trestních I. (1922), Učebnici obojího práva trestního (1926) a studii Reforma trestního zákona v Československu (1934). Všem těmto publikacím byla v Právniku věnována zasloužená pozornost. Milota uspořádal též čtená vydání trestních zákonů, hlavně z oblasti slovenské. Jako ministerský úředník a později jako profesor byl Milota členem komise, která vypracovala osnovy trestního zákona, publikované r. 1921 a 1926.

Ze sněmoven Národního shromáždění. Vláda předložila poslanceké sněmovně dne 23. února vládní (unifikační) návrh ze dne 29. ledna 1937 (č. t. 796) zákona o zbraních a střelivu, kterým má býti dosaženo lepší evidence prodeje, držení a nošení zbraní a střeliva hlavně zvýšenými trestními vazbami, dne 9. února návrh zákona, kterým se doplňuje § 5 (1) zákona o ochraně a obraně státu proti leteckým útokům a kterým se zmocňují obce vybíratí dávky na zařízení protiletecká (t. 800).

Dne 31. března podala vláda sněmovně osnovu zákona (t. 851) o vojenském polním řízení trestním. Osnova obsahuje úchytky od normálního řízení mírového, soudy mají býti nezávislé, oddělené od správy, jsou připuštěny opravné prostředky, řízení opravné je decentralisováno, nalézání práva urychleno. Soudy se dělí na nižší, vyšší a vrchní.

Ústavně právní výbor podal sněmovně zprávu (t. 837) k vládní osnově (t. 749) zákona o nejvyšším správním soudě, kterou sněmovna právě projednává. Výbor snažil se dosáhnouti úlev tomtomu soudu zejména zavedením 3členných (místo 5členných) senátů, omezením veřejných líčení, zotřením ustanovení o svévoli, uzákoněním závaznosti právních zásad vyslovených rozšířeným senátem, uložením náhrady útrat stranám a zjednodušením řízení při hromadných stížnostech.

Poslanec dr. Klapka a soudr. podali dne 4. března návrh zákona o Pomocném fondu dlužnickém, jehož úkolem jest podchytili dlužníky, kteří pro krizi a zhodnocení dluhů jsou ohroženi na majetku a existenci. Fond má býti založen na svépomoci a solidaritě, má míti právo emise papírů, má přispívati konversí dluhů, poskytováním zápůjček a příspěvků na zúročení. Příjmy fondu plynou z výtěžku obilní společnosti, ze zvýšených příspěvků podle § 11 zák. 238/1924 a z příspěvků státních (tisk 830).

Poslanecká sněmovna projednává usnesení senátu ze dne 11. února (t. 777), kterým senát změnil osnovu sněmovny o doplnění řádu volení v obcích, podle kterého strany, které vyšly při volbě obecní na prázdno, ale dosáhly zastoupení v Národním shromáždění, nejsou povinny nésti náklady rozmnožení kandidátních listin.

Senát přijal ve schůzi dne 3. března osnovu zákona (t. 403 a 410), jímž se mění § 3 zákona č. Sb. z. a n. 66/1932 o ročním kontingentu branců, jak se na ní usnesla poslanecká sněmovna, a dne 11. března osnovu zákona (t. 392 a 407) o nové soustavě drobných peněz podle předchozího usnesení poslanecké sněmovny.

Zákonem zavádějí se niklové 5 Kč a jubilejní či pamětní stříbrné 10 a 20 Kč.

Současně projednává senát usnesení poslanecké sněmovny (t. 359) ze dne 17. prosince 1936, kterým byla schválena osnova zákona o drahách (železniční zákon).

Dne 31. března předložila vláda současně oběma sněmovnám podle zákona o společných poradách výborů poslanecké sněmovny a senátu [schváleného senátem dne 4. března (t. 405 a 415) a posl. sněmovnou dne 12. března (t. 801, 808 a 834)] osnovu zákona, kterým se vydává občanský zákoník (t. sněm. 844 a t. sen. 425), jakož i osnovu zákona o tom, jak se v občanských věcech právních vykonává soudní moc a které řádné soudy jsou příslušné ve sporných věcech právních (zákon o soudní příslušnosti) a civilního řádu soudního (t. sněm. 850, t. sen. 431).

Osnova zákoníka občanského, k níž přípravy byly zahájeny záhy potom, co samostatný čsl. stát vstoupil v život, za podklad vzala rakouský občanský zákoník z r. 1811; v r. 1920 ustanoveno při ministerstvu spravedlnosti 5 subkomitétů, mezi něž práce rozdělena a které svůj úkol splnily v r. 1923 (návrhy jich vyšly v Právniku roč. LX. a LXI., pokud se týče v Českém právu roč. II. a III.). Podněty z veřejné diskuse vyšlé zpracovala superrevisní komise zřízená v r. 1926, která látku zdolala do roku 1931. Její návrh vyšel r. 1932 a zahájeno o něm jednání meziministerské, které potrvало do roku 1935, načež superrevisní komise provedla konečnou redakci osnovy do konce r. 1936.

Osnova vládní dělí se na uvozovací a prováděcí předpisy o LXX člancích a na občanský zákoník o 3 dílech a 1369 paragrafech. Systematický pořádek občanského zákoníka zr. 1911 zůstal v osnově bez podstatnějších změn, vypuštěno však zejména celé právo rodinné (§§ 44—284), vyjma některá ustanovení, která bylo lze vsunouti do práva obligačního, pokud se týče dědického. Účelem osnovy je unifikovati věcně i teritoriálně a zmodernisovati právo občanské. Až překvapuje, jak poměrně málo věcných změn bylo provedeno na více než stoletém zákoníku z r. 1811. Jde hlavně na př. o změny, které si vyžádal převrat v poměrech a názorech sociálních (pracovní právo), dále některé požadavky zmodernisovaného obchodu (papíry au porteur), menší změny v právu dědickém a j.

Osnova zákona o soudní příslušnosti a civilním řádu soudním je neméně obsáhlou. I její příprava zahájena byla brzo po převratu státním, a to v r. 1922 (srov. Právník roč. LIII./1924). Předběžný návrh t. zv. jurisdikční normy byl vypracován už v r. 1923, komisemi projednán v r. 1924, návrh civilního řádu soudního vypracován r. 1926 a komisemi projednán do r. 1928. Zákon uvozovací projednán v letech 1928 a 1929. Po meziministerském jednání zpracovány připomínky došlé do r. 1933, kdy ústřední komise pro formální právo civilní celou osnovu schválila. Na podkladě takto zpracované látky předložilo ministerstvo unifi-

kační vládě a pak sněmovnám osnovu výše zmíněnou. Osnova má tyto oddíly: zákon uvozovací o LII člancích, mezi nimi čl. XXXVIII. s 19 paragrafy o bursovních soudech rozhodčích a čl. XLVII. s 13 paragrafy o zvl. ustanoveních pro věci, ve kterých by mohl být dotčen zájem obrany státu.

Část I. obsahuje osnovu zákona o soudní příslušnosti (§§ 1 až 95), ovšem toliko ve věcech sporných, takže pro řízení nesporné, exekuční, konkursní a j. platí právo posavadní. Samosoudcům přiznána kompetence ve sporech oceněných do 20.000 Kč, ve sporech o rozvod a rozluku, strany pak mohou se dohodnouti, aby i spory o vyšší částky rozhodoval samosoudce. Počet členů senátu u vrch. soudů snižen na 3, soudci-laici zachováni s určitými omezeními.

Část II., Civilní řád soudní, čítá 636 paragrafů. Není v něm definice strany, obsahuje velmi podrobnou úpravu řízení manželského a řízení, jímž se odporuje manželskému původu dítěte. Jinak jak systematikou, tak i zásadami přimyká se k rakouskému civilnímu řádu soudnímu, jež v řadě podrobností pozměňuje, upravuje, zdokonaluje a doplňuje. Osnovou touto podobně jako osnovou občanského zákoníka má se dospěti k unifikaci nejrozsáhlejšího úseku práva, v němž dosud panoval dualismus právní.

Nová osnova čsl. trestního zákona, vypracovaná ministerstvem spravedlnosti, byla vydána tiskem začátkem dubna 1937 a předložena do meziministerského připomínkového řízení. K posouzení byla rozeslána též odborníkům a odborným a zájmovým korporacím, organisacím a institucím, spadajícím do zájmů ministerstva spravedlnosti. Odborné a zájmové organisace jiných resortů mohou své připomínky k osnově zaslati jen prostřednictvím ministerstev, kam náležejí. V říjnu t. r. bude svolána anketa znalců-odborníků, jíž budou účastni i určení referenti zákonodárných sborů, kteří budou zpravodaji ve výborech a plenu parlamentním.

Osnova z roku 1937 má 426 paragrafů, rozdělených ve 25 hlav. Část obecná čítá 10 hlav (§§ 1—114), část zvláštní má 11 hlav (§§ 115—426). Za základ této osnovy vzala justiční správa Přípravné osnovy trestního zákona o zločinech a přečinech a zákona přestupkového z roku 1926. Ale hlavním cílem přepracované osnovy je sjednocení. Sjednocení nejen obého platného práva, nýbrž i rozptýlených norem dosavadního trestního práva, organické sloučení různých novel a zákonů vedlejších. Osnova se však nevyhýbá ani reformám. Při sjednocení nedávala osnova zásadně přednost ani trestnímu zákonu z roku 1852, platnému v zemích České a Moravskoslezské, ani trestnímu zákonu z roku 1878 platnému na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Rozhodovalo tu jediné, která úprava byla účelnější a spravedlivější. Zvláštního zákona o přestupcích není. V obecné části jsou shrnuta všechna obecná ustanovení i o zločinech a přečinech i o přestupcích. Ve zvláštní části pak jsou přestupky zařazeny přímo do těch kapitol, s nimiž organicky souvisejí, směřující proti témuž práv-